

Arrest

nr. 76 122 van 28 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 22 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 13 januari 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 30 november 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Ward 3, Kungri VDC (Village Development Committee), in Rolpa District (Nepal). U komt uit een pro-monarchistische familie. Vanaf het jaar 2046 (Nepalese kalender, stemt overeen met 1989-1990 volgens de Gregoriaanse kalender) was u op lokaal niveau actief lid van de Nepalese politieke partij Nepali Congress (NC). Als

dusdanig moest u publiciteit maken voor de partij en de mensen warm maken om deze partij te vervoegen. Vanaf 2052 (1995-1996) werd uw regio door de maoïsten gecontroleerd. Hierbij werd uw landgoed in Rolpa onder dwang van de maoïsten geconfisqueerd. In 2055 (1998) verhuisde u met uw gezin noodgedwongen naar Ward 8, Jamuni VDC in Bardia District waar u tot uw vertrek uit Nepal bleef wonen. U bleef er actief voor de NC. In 2056 (1999) raakte u daar betrokken bij een schietpartij terwijl u in Bardia aan het wandelen was met een dorpsgenoot, P. B. S. (...). Deze laatste werd door de afgevuurde kogels geraakt, maar u bleef ongedeerd. De schutters werden echter nooit gevat. U meent dat de schutters maoïsten waren en dat ze het op u gemunt hadden. Sinds uw vertrek uit Rolpa zit YCL (Youth Communist League, de jongeren vleugel van de maoïstische partij) immers achter. Ze viseren u omwille van uw politiek profiel. Nadien heeft u geen grote problemen meer gekend tot in 2067 (2010) en dit omdat u zoveel mogelijk probeerde een anoniem leven te leiden in Bardia. U verbleef vaak in uw woning en telkens u uw huis verliet, was dit in groep. In 2066 (2009-2010) besloot u de NC te verlaten omdat deze partij niet langer de koning steunde. In datzelfde jaar werd u een aanhanger van de pro-royalistische partij Rastriya Prajatantra Party-Nepal (RPP-N) onder leiding van K. T. (...). U volgde de procedure om actief lid te worden van deze partij. Echter, op 14/07/2067 (31/10/2010), terwijl u naar huis fietste vanuit Nepalguni City, werd u tussen 5 en 6 uur 's avonds door 8 of 9 personen aangevallen. Zonder enig woord van uitleg werd u door deze ongeïdentificeerde personen fysiek aangevallen en vervolgens van een brug gegooid. Drie dagen na deze aanval gericht op uw persoon, vertelde uw buurman T. B. M. (...) dat uw belagers leden van YCL waren. U werd nog steeds door hen als een politieke tegenstander bestempeld. Daar u na dit incident niet goed uit de voeten kon en geen tijd kon vrijmaken, heeft u deze aanval niet aan de politie gemeld. Uit angst voor de maoïsten bent u drie dagen na de voornoemde aanval naar uw buurman T. (...) gevlucht, waar u een aantal dagen verbleef tot uw vertrek naar Delhi (India). Op 25 Kartik 2067 (11 november 2010) stak u te voet de grens over naar India en nam u vervolgens de bus naar Delhi. Uw echtgenote en uw kinderen bleven alleen achter in Nepal. Ongeveer tien dagen na uw vertrek uit Nepal zijn de maoïsten bij u thuis langs geweest waarbij zij navraag deden waar u zich bevond. Sindsdien zijn ze niet meer bij u thuis geweest. Zij doen wel nog navraag naar uw persoon in de buurt. U verliet Delhi op 9 januari 2011 en nam het vliegtuig naar Frankrijk. U ondernam deze reis in het bijzijn van een mensensmokkelaar en in het bezit van vermoedelijk een vals Indiaas paspoort. Vanuit Frankrijk reisde u via de weg verder naar België. Op 13 januari 2011 kwam u in België aan en diezelfde dag vroeg u hier asiel aan. Toen u vanuit België telefoneerde naar uw echtgenote in Nepal, vernam u van haar dat uw vader en uw broer jullie woning in Bardia ook hebben verlaten en dit omwille van uw problemen met de maoïsten. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een kopie van de Nepalese staatsburgerschapskaart (Nagarikta Pramantra – vergelijkbaar met een identiteitskaart) van uw vader; een aanbevelingsbrief van VDC Rolpa van 08/12/2067 (22/03/2011), waarin bevestigd wordt dat uw landgoed in Rolpa door de maoïsten werd geconfisqueerd; een verklaring van Bardia VDC office van 20/11/2067 (04/03/2011), waarin uw problemen met de maoïsten worden beschreven; een aanbevelingsbrief van de lokale afdeling van de NC in Jamuni VDC, Bardia District, waarin bevestigd wordt dat u lid was van NC van 2046 (1989-1990) tot 2065 (2008-2009); een document afkomstig van het districtpolitiekantoor van Maina Pokhar in Bardia van 26/06/2068 (12/11/2011), waarin over uw problemen met de maoïsten in Rolpa en Bardia wordt gesproken en een lidkaart van de Belgium Nepal Tibet Bhutan Club.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van India naar Frankrijk en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielrelaas in zeer ernstige mate ondermijnen. U verklaarde met een (ver)vals(t) paspoort van Delhi naar Parijs gereisd te zijn (gehoorverslag CGVS I, p. 13). De smokkelaar zou dit paspoort voor u geregeld hebben. U weet niet zekerheid welke nationaliteit u volgens dit paspoort had. U vermoedt evenwel dat het om een Indiaas paspoort gaat. U heeft dit paspoort evenwel nooit gezien (CGVS I, p. 13). U kent ook geen gegevens over de valse identiteit (naam, pasfoto, geboortedatum, -plaats, etc.) waaronder u zou gereisd hebben en weet evenmin of uw paspoort voor binnenkomst in Frankrijk een geldig visum bevatte. U zou niet in de mogelijkheid zijn geweest dit te controleren (CGVS I, p. 13). De smokkelaar die u vergezelde tijdens deze reis hield immers steeds het paspoort bij zich. Hij zou u ook nooit over de naam en andere (persoons)gegevens in dit paspoort ingelicht hebben (CGVS I, p. 13-14). Gelet op het grote risico dat u

zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen - u kan hierbij ook steeds uitvoerig worden verhoord over de aard en de duur van het visum waarmee u reist en andere verplichtingen hiermee verbonden - kan er nochtans van u verwacht worden dat u hierover meer details zou kunnen verstrekken. Bovendien blijkt uit deze informatie dat in de internationale luchthavens van Delhi en Parijs de identiteit van alle reizigers strikt persoonlijk en individueel wordt nagegaan. Op deze regel zijn geen uitzonderingen. Uw bewering dat de smokkelaar uw paspoort steeds voor u vasthield en voorlegde aan de douanebeambte bij de controles in de luchthaven in India en in Frankrijk en dat u zelf toen niet gecontroleerd werd, is dan ook niet geloofwaardig (CGVS I, p. 13-14). Uw bewering met betrekking tot uw binnenkomst op het Schengengrondgebied is dus niet aannemelijk. Tot slot moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Het achterhouden van reisstukken maakt het tevens onmogelijk om uw reisweg na te gaan. U slaagde er ook niet in enig origineel Nepalees identiteitsdocument neer te leggen en legde ten overstaan van het Commissariaat-generaal tevens tegenstrijdige verklaringen af over uw staatsburgerschapkaart. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal over een staatsburgerschapkaart te beschikken maar deze bij u thuis achtergelaten te hebben toen u in 2010 uit Nepal diende te vluchten. U zou toen snel het huis hebben moeten verlaten en dacht er bijgevolg niet aan uw documenten mee te nemen (CGVS I, p. 7). Niet alleen kadert dit niet in een geloofwaardig asielrelaas (cf infra), later tijdens datzelfde gehoor op het Commissariaat-generaal gaf u plots te kennen in 2055 (1998), toen u Rolpa verlaten heeft, uw staatsburgerschapkaart verloren te hebben en hierna nooit geen nieuwe of een duplicaat aangevraagd te hebben (CGVS I, p. 12). Het vermoeden bestaat dan ook dat u mogelijks een Nepalees paspoort en een Nepalese identiteitskaart achterhoudt om iets te verhullen (uw vertrek met eigen paspoort uit Nepal, eerder vertrek uit Nepal, etc.).

Voorts komt uw geloofwaardigheid nog meer in gedrang door een aantal tegenstrijdigheden en tekortkomingen in uw verklaringen over de problemen van u en uw familieleden met de maoïsten.

Zo strookten vooreerst uw opeenvolgende verklaringen niet over het tijdstip van het vertrek van uw twee oudste zonen naar uw familie in Chitwan. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat uw twee oudste zonen enkele dagen voor uw vertrek uit Nepal naar een oom van u in Chitwan vertrokken, waar ze sindsdien verblijven (CGVS I, p. 3). Later tijdens datzelfde gehoor gaf u evenwel te kennen dat uw twee oudste zonen misschien 2 à 5 maanden voor uw vertrek uit Nepal reeds naar Chitwan verhuisden (CGVS I, p. 10). Gezien het feit dat u aangaf dat hun verhuis naar Chitwan ingegeven is door uw wens hen te beschermen voor de maoïsten, u vreesde immers dat bij uw afwezigheid de maoïsten hen zouden viseren, betreft het hier een belangrijke tegenstrijdigheid in uw asielrelaas (CGVS I, p. 10).

Opmerkelijk zijn tevens uw verklaringen over de verdwijning van uw vader en uw broer na uw vertrek uit Nepal. U legde in dit verband immers vage en weinig overtuigende verklaringen af. Zo stelde u dat uw vader en uw broer na uw vertrek uit Nepal genoodzaakt waren om net zoals u Bardia te verlaten en dit omwille van uw problemen met de maoïsten. U kon echter niet aangeven wanneer uw vader en uw broer exact gevlucht zijn en waar ze sinds hun vlucht verblijven (CGVS I, p. 10 en CGVS II, p. 17). Ook over de omstandigheden die geleid hebben tot hun vlucht voor de maoïsten, kon u geen details geven. Uw argumentatie reikte niet verder dan de stelling dat alleen maar omdat jullie familie zijn de maoïsten ook problemen hadden met uw vader en uw broer (CGVS II, p. 18). U verklaarde het nieuws van hun vlucht van uw echtgenote vernomen nadat u in België was aangekomen. Niet alleen is het weinig overtuigend dat u niet op de hoogte bent van voorgaande informatie, dit terwijl u nog steeds contact onderhoudt met uw echtgenote en uw zus in Nepal, u gaf daarnaast tevens te kennen in uw veelvuldige contacten vanuit België met uw echtgenote in Nepal nooit naar het exacte tijdstip van hun vlucht gepolst te hebben (CGVS I, p. 10).

Wat betreft uw vrees voor vervolging door de maoïsten, dient overigens opgemerkt te worden dat u voor uw problemen op 14/07/2067 (31/10/2010) nooit bescherming heeft gezocht bij de politie of andere instanties/organisaties in Nepal. Als reden voor het niet inlichten van de politie na de aanslag op uw persoon in 2067 (2010) gaf u te kennen dat u toen te bang was en niet in staat was om zich voort te bewegen. U meende ook dat de politie op de hoogte was van uw situatie met de maoïsten maar machteloos hiertegenover stond. Daarom vond u het nutteloos om de politie persoonlijk over deze problemen toen in te lichten (CGVS II, p.21). Deze verklaringen voor het niet inroepen van bescherming door uw eigen autoriteiten overtuigen evenwel niet en ondermijnen bijgevolg bijkomend de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het is vooreerst precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden

kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zijn hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.

Voorts komt uw geloofwaardigheid nog meer in het gedrang door de vaststelling dat er ook maar weinig geloof gehecht worden aan de door u aangebrachte gronden van vervolging. Zo stelde u jarenlang vervolgd te zijn door de maoïsten omwille van uw pro-monarchistische sympathieën. In dit verband verweest u ondermeer naar uw recente engagement bij de RPP-N. U was in 2066 (2009-2010) aanhanger geworden van deze partij en volgde de procedure om actief lid te worden van deze partij (CGVS I, p. 11). Aan dit beweerde engagement kan evenwel heel ernstig getwijfeld worden. Uw kennis van deze partij bleek immers volkomen ontoereikend. Zo gaf u verkeerdelijk aan dat de partijen RPP-N (Rastriya Prajatantra Party-Nepal) en RPP (Rastriya Prajatantra Party) samengesmolten zijn en nu voortgaan onder de naam RPP (CGVS II, p. 23 en 24). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat evenwel RPP-N en RPP sinds 2006 als afzonderlijke partijen functioneren. U bleek evenmin te weten wanneer de RPP-N is ontstaan (CGVS II, p. 23 en 24). Gevraagd naar de namen van de leiders van beide partijen op het ogenblik van de afsplitsing van de RPP-N van de moederpartij RPP, bleef u het antwoord schuldig (CGVS II, p. 24). De naam van R. N. S. (...), voormalig voorzitter van RPP-N, herkende u ook niet als dusdanig. U stelde verkeerdelijk dat het misschien een schrijver betreft (CGVS II, p.18). Tevens bevreemdend is dat u er niet in slaagde om de huidige vlag/embleem van RPP-N te beschrijven, noch de naam bleek te kennen van de districtsvoorzitter van RPP-N in uw district op het ogenblik dat u Nepal verliet (CGVS II, p.24). U bleek tot slot evenmin het verkiezingssymbool te kennen van de RPP-N bij de constitutionele verkiezingen van april 2008 (CGVS II, p. 24).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw asielrelaas.

Mocht uw relaas toch geloofwaardig zijn en u effectief door de maoïsten gevisieerd worden louter omwille van uw royalistische sympathieën, quod non, dan dient er op gewezen te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormen om een doelwit te zijn van de maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal, die er over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen op het hele grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal. Verscheidene royalistische partijen blijven bovendien actief en partijen zoals RPP-N beschikken over vertegenwoordigers in het huidige parlement. Bovendien heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat u zich desgevallend niet (permanent) elders in Nepal zou kunnen vestigen om aan de moeilijkheden met de maoïsten in uw woonplaats in Rolpa-district te ontlopen. Gevraagd of u zich niet in Kathmandu zou kunnen vestigen, waar uw jongere zus ongeveer 5 jaar zonder problemen woont, stelde u dat het daar ook niet veilig is aangezien er ook criminelen aanwezig zijn die iemand kunnen doodschieten (CGVS II, p.23), hetgeen niet volstaat om een veilig intern vluchtalternatief voor u a priori uit te sluiten.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is toegevoegd als bijlage aan het administratieve dossier.

De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij een ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Vooreerst staat uw identiteit hier niet ter discussie. Voor wat betreft de door u neergelegde documenten uitgereikt door verschillende VDC-kantoren, het document afkomstig van het districtpolitiekantoor in Bardia en het attest opgesteld door de NC, dient vooreerst te worden opgemerkt dat documenten slechts bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Voorts hebben deze documenten een duidelijk gesolliciteerd karakter waardoor ze evenmin als een objectief bewijsmiddel kunnen gelden. Tot slot kan hier nog aan worden toegevoegd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat frauduleuze documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Nepal.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw

onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich tevens op een onvolledig of gebrekkig onderzoek van de gegevens van het dossier.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Dat verzoeker steeds eerlijk is geweest in zijn verhaal is dan ook inherent aan de op hem rustende medewerkingsplicht.

Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

3.1.1. Verzoeker wenst de bestreden beslissing op de volgende punten te weerleggen. Verzoeker stelt dat hij steeds eerlijk is geweest in zijn verhaal wanneer hij stelt niets over het paspoort te kennen en dit omdat alles werd geregeld door de smokkelaar. Verzoeker gaat echter niet in op de argumenten van de

bestreden beslissing die grondslag vinden in het administratief dossier en de toegevoegde objectieve informatie en die de Raad pertinent acht. Hij legt geen reisdocumenten of reisbescheiden neer waaruit zijn vliegreis naar Europa kan blijken.

Verzoekers bewering dat men enkel een fysieke doch geen identiteitscontrole heeft uitgevoerd, dat hij alleen de smokkelaar moest volgen en dat het de smokkelaar was die telkens de documenten toonde (gehoorverslag 4 oktober 2011 p. 14), overtuigt allerminst, te meer daar er kan van worden uitgegaan dat een smokkelaar alle mogelijke maatregelen zal nemen om te vermijden dat de asielzoeker en hijzelf ontmaskerd worden en aldus elke nodeloze aandacht zal vermijden door de noodzakelijke en vereiste individuele controles te dwarsbomen. Aldus kan redelijkerwijs aangenomen worden dat hij van de asielzoeker zal vragen om een aantal essentiële gegevens in het paspoort, zoals de nationaliteit, naam, geboorteplaats, geboortedatum, visum, te memoriseren teneinde de controles bij vertrek of bij aankomst in de luchthaven vlot en onverdacht te kunnen passeren. Dat verzoeker op geen enkel moment naar het paspoort mocht kijken en aldus geen enkel gegeven kende dat in dit paspoort stond, is hoe dan ook strijdig met het feit dat hij zich individueel met zijn paspoort moet aanmelden bij de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke grensinspectie, in het bijzonder op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Verzoekers flagrante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reiswijze zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben. Dit tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven, in het bijzonder zijn recente vertrek uit Nepal alsook zijn verklaringen illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.1.2. Daargelaten de discussie omtrent het verlies van de staatsburgerschapskaart, meent verzoeker tevens geen tegenstrijdige verklaring te hebben afgelegd met betrekking tot het vertrek van zijn zonen, omdat in eerste instantie de zonen nog veel naar huis kwamen wat geleidelijk aan verminderde zodat men zelfs niet kan spreken over een echte datum van vertrek.

De Raad stelt dienaangaande vast dat uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker ontegensprekelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde nu hij eerst verklaarde dat zijn twee oudere zonen in Chitwan leven sinds "*enkele dagen voor mijn vertrek, ongeveer een jaar geleden nu*" (gehoorverslag 4 oktober 2011 p. 3), terwijl hij nadien verklaarde dat het "*misschien 2-4-5 maanden voor ik wegging*" was (gehoorverslag 4 oktober 2011 p. 10). Daar waar verzoeker nu beweert dat dit vertrek geleidelijk aan verminderde, is dit volkomen in tegenspraak met verzoekers verklaringen geen contact te hebben met de kinderen, noch met de oom waarbij zij verblijven, omdat "*ik wil mijn zonen geen stress bezorgen, want ze zijn jong en ik wil hen geen informatie over mij geven*" (gehoorverslag 4 oktober 2011 p. 3) en "*ik had al problemen en wilde hen beschermen van de problemen*" (gehoorverslag 4 oktober 2011 p. 10). De Raad stelt vast dat verzoekers poging tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen haaks staan op het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

3.1.3. Verzoeker meent dat hij op het ogenblik van de feiten niet goed te been was, wat kan verklaren waarom hij geen hulp heeft gezocht in eigen land. Volgens verzoeker is het bovendien algemeen geweten dat men bij de politie toch geen hulp kan vinden.

Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag en uit artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. Verzoeker toont geenszins aan dat hij bij zijn beweerde problemen geen beroep kon doen op de Nepalese autoriteiten. Dat "*men bij de politie toch geen hulp kan vinden*", is een boute niet-gefundeerde bewering die geenszins ondersteund wordt door concrete of objectieve elementen, derhalve kan deze allerminst als verschoningsgrond dienen, te meer daar verzoeker zelfs geen enkele poging ondernomen heeft om een klacht in te dienen bij de politie. Evenmin overtuigt dat "*hij op het ogenblik van de feiten niet goed te been was*" gezien ook anderen in verzoekers naam dergelijke klacht konden indienen, een klacht eveneens via andere

communicatiemiddelen kan worden overgemaakt en verzoeker evenmin via medische documenten aantoonde dat hij inderdaad niet mobiel genoeg was om een eenvoudige verplaatsing naar het dichtstbijzijnde politiekantoor te maken. Bovendien is dit in het licht dat hij achteraf internationaal reisde en naar België kwam bezwaarlijk ernstig. In deze merkt de Raad ook op dat verzoeker evenmin een beroep gedaan heeft op zijn eigen politieke partij en partijgenoten (gehoorverslag 25 oktober 2011 p. 19).

3.1.4. Wat betreft zijn beperkte kennis over de partij RPP-N stelt verzoeker dat hij geen ideoloog was van de partij, maar huldigde hij vooral het principe van de monarchie, wat hij ook wenste over te dragen aan andere mensen. Verzoeker meent dat men hiervoor geen structuren en leider van een partij moet kennen.

Van iemand die zijn land ontvluchtte wegens problemen ten gevolge van zijn betrokkenheid bij een politieke partij, is het echter redelijk te verwachten dat hij deze partij uitvoerig kan toelichten en zijn engagement aannemelijk maakt. Uit het gehoorverslag (25 oktober 2011 p. 23-24) blijkt duidelijk dat de verzoeker geen basiskennis had van de partij RPP-N. Immers dat verzoeker geen partijideoloog was, kan niet volstaan om toe te lichten waarom hij geen eenvoudig vragen kan beantwoorden waarvan kan worden verwacht dat ook een gewoon lid als verzoeker ervan op de hoogte zou zijn. Aangezien verzoeker geen politiek engagement voor de RPP-N aantoonde, is zijn vervolging in deze evenmin gegrond (RvV 12 november 2008, nr. 18.603), te meer nu verzoeker vaag en hypothetisch blijft en hij enkel drie dagen na het incident op 31 oktober 2010 via een zekere T. B. M. vernam dat zijn belagers beweerdelijk maoïsten zouden zijn geweest (gehoorverslag 25 oktober 2011 p. 13). Verzoeker toont geen vervolging aan noch de noodzaak om zich elders in Nepal te moeten hervestigen.

3.1.5. Wat betreft de vaststelling in de bestreden beslissing dat royalistische partijen in Nepal niet meer worden vervolgd, voert verzoeker aan "*dat dit een theorie is die op het terrein gans anders is*". Verzoeker gaat er in deze echter aan voorbij dat een CEDOCA-onderzoek verricht wordt door een gespecialiseerde en onpartijdige ambtenaren die zich baseren op talrijke objectieve bronnen waarvan weergave wordt gegeven in het stuk 17 en dit klaarblijkelijk niet tot de grote steden beperkt is. Het komt verzoeker toe deze desgevallend concreet en met objectief verifieerbare gegevens te betwisten, wat *in casu* niet gebeurt. Derhalve blijven de motieven in de bestreden beslissing onverminderd overeind.

3.2. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.4. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Nepal een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK